

תת"ע 3542/03/16 - לירון גמזו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3542-03-16 מדינת ישראל נ' גמזו לירון
תיק חיצוני: 90210200730

כבוד השופט דן סעדון	בפני
לירון גמזו	מבקש
מדינת ישראל	נגד
	משיבה

החלטה

ביום 3.8.15 נרשמה למבקש הזמנה לדין בגין פקיעת רישיון רכב למעלה מ- 6 חודשים. בשולי ההזמנה לדין נכתב תאריך המשפט 20.12.15. התאריך נמחק ובמקומו נרשם תאריך 15.3.16 ולצדו המלים "ראו מזכר" שמטבע הדברים אינו מצוי בתיק. ביום 15.3.16 התקיים משפטו של המבקש אליו לא התייצב ובעקבות כך נשפט בהיעדרו.

המבקש טוען כי שבועיים לאחר קבלת ההזמנה לדין קיבל שיחה מן המשטרה בה נמסר לו כי מועד המשפט הוקדם. המבקש הסביר כי במועד שהוקדם לא ישהה בארץ ועל כן נאמר לו כי יקבע מועד חדש ותשלח אליו הודעה. משבוששה ההזמנה החדשה להגיע, התקשר המבקש למזכירות בימ"ש ושם נאמר לו כי טרם נקבע מועד לדין וכאשר יקבע הוא יעודכן. לאחר מכן כאשר נערכה בדיקה למבקש התברר לו כי נשפט בהיעדרו והוטל עליו עונש לא מוצדק, לשיטתו. לאור האמור הוא מבקש לבטל את פסק הדין ולקבוע את התיק לדין חוזר.

ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה המבקש זומן כדין ובמזכר נכתב כי הובהר לו שהדיון יתקיים ביום 15.3.16 למרות טענת המבקש כי ישהה בחו"ל באותה עת. עוד נאמר כי מן המערכת המשטרית עולה שהמבקש שב לארץ כבר ביום 27.1.16 ומאז לא יצא מן הארץ. אשר לעונש שהוטל נטען כי העונש הולם כך שלא נגרם כל עיוות דין למבקש.

דין

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לבטל את גזר הדין תוך הותרת הכרעת הדין בעינה.

טענות המבקש תמוהות. המבקש אינו חולק על קבלת ההזמנה לדין ובה מועד הדיון בו התקיים הדיון הלכה למעשה. הוא אינו חולק על כך כי מועד הדיון תוקן בהזמנה. לטענתו, קיבל שיחה מן המשטרה בה נמסר לו כי מועד הדיון בעניינו "הוקדם". לאחר שהסביר כי לא ישהה בארץ נאמר לו כי יקבע מועד חדש ותשלח אליו הזמנה. המבקש אינו מפרט עם מי במשטרה שוחח ולא יזהה מועד נאמר לו כי הוקדם הדיון ואינו מסביר מדוע היה בכלל צורך לקבוע מועד חדש לדיון ולהזמין באמצעות הדואר אם מועד דיון כזה נקבע והמבקש זומן כדין באמצעות השוטר שרשם את ההזמנה לדין. מעבר לכך, המבקש לא תמך שלל טענות עובדתיות אלה בתצהיר, כמתחייב על פי ההלכה הפסוקה בעניין זה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793). לפיכך, אני סבור כי לא הוכח שקיים בענייננו טעם סביר המצדיק את אי התייצבות המבקש לדיון.

אשר לגזר הדין: מדובר בגזר דין שניתן במעמד צד אחד ועם כל טענות המשיבה בנוגע להיותו הולם בנסיבות אין לדעת מה עשויה להיות התוצאה לאחר שמיעת טענות המבקש. מאידך, ניתן לראות כי המבקש אינו מעלה ולו בדל טענה בעניין אחריותו לביצוע העבירה. בנסיבות אלה ובהיעדר הסבר סביר לאי התייצבות המבקש לא מצאתי לבטל את הכרעת הדין אלא את גזר הדין בלבד וכך אני מורה.

אני קובע את התיק לטיעונים לעונש ליום 7.7.16 שעה 08.30.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.